

(98/C 174/47)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2868/97
från Florus Wijsenbeek (ELDR) till kommissionen
(11 september 1997)

Ämne: Särskilda undantagsregler för skattefri försäljning

Kommissionen är utan tvivel medveten om att försäljningen av skattefria varor inom EU kommer att upphöra från och med den 1 januari 1999 enligt rådets direktiv 92/12/EEG⁽¹⁾, vilket avser att därigenom motverka illojal konkurrens och påskynda utvecklingen av den inre marknaden.

Är kommissionen ytterligare medveten om att det gjorts undantag från dessa bestämmelser, varvid de nya reglerna om skattefri försäljning inte kommer att gälla? Det handlar härvid om följande områden: Helgoland och Büsingen (Tyskland), Kanarieöarna (Spanien), enklaverna Ceuta och Melilla (Spanien), Athos (Grekland), områdena Livigno, Campione d'Italia och Italiens delar av Luganosjön (Italien), Gibraltar (Förenade kungariket) och Åland (Finland).

Kan kommissionen redogöra för orsakerna till dessa undantag som inte finns klart angivna någonstans i de olika anslutningsakterna?

Anser inte kommissionen att dessa undantag står i strid med gemenskapslagstiftningen på detta område och leder just till illojal konkurrens och dessutom också kan ge anledning till förskjutningar i fråga om trafik- och varuflödena och möjligen rentav till bedrägeri?

Om så är fallet, har kommissionen för avsikt att slopa dessa undantag från de allmänna reglerna?

Om så inte är fallet, vilka undantag kan kommissionen göra någonting åt och vilka inte? Och varför inte?

⁽¹⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar
(11 november 1997)

Kommissionen kan bekräfta för parlamentsledamoten att skattefri försäljning inom gemenskapen kommer att upphöra den 30 juni 1999 i enlighet med rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽¹⁾ (artikel 28) och rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽²⁾, ändrat (artikel 28k).

Detta beslut gäller endast vid resa från en medlemsstat till en annan. Det gäller inte vid resa till och från territorier där ovannämnda direktiv inte är tillämpliga, då dessa i skattehänseende anses vara tredje land. Enligt gemenskapslagstiftningen föreligger det ingen skyldighet att inom dessa territorier tillämpa de mervärdesskatter eller punktskatter som gäller i gemenskapen.

Undantagen, som återfinns i berörda anslutningsakter, beslutades av rådet av en rad olika skäl. Några territorier omfattas av internationella avtal som slöts före EG-fördraget och andra har bestämmanderätt över frågor som gäller indirekt beskattning. Handelsutbyte med dessa territorier är och kommer att förbli föremål för samma kontroll som export och import från tredje land i syfte att minimera risken för bedrägerier.

⁽¹⁾ EGT L 76, 23.3.1992.

⁽²⁾ EGT L 145, 13.6.1977.

(98/C 174/48)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2906/97
från Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) till kommissionen
(3 september 1997)

Ämne: Extra avgift för EU-medborgare som betalar sjukvårdskostnader i staten New York

1. Är kommissionen medveten om att staten New York lägger en extra avgift om 32 % på sjukvårdskostnader för utländska besökare (turister) för att därigenom bekosta sjukvård för fattiga (icke försäkrade) amerikanska medborgare?